

Lokali

Zpravodaj 35. střediska J. Rady, Praha

Letní tábory
Sluneční zátoka
VLK Gemini

SKAUT

VÝPRAVA DO VELTRUS

23. ZÁŘÍ
STANDA / LIŠÁCI

Milí čtenáři,
čas neúprosně běží a listy v záchvatech barev opouštějící stromy jsou jeho neúprosnými heraldy. Stejně jako diáře a pozvánky na střediskové akce níže na této straně. Pokusit se ho zastavit je předem odsouzeno k neúspěchu, stejně jako snaha zastavit dlaněmi Vltavu pod Karlovým mostem. Přinejlepším si ze dna vyzvednete pár kamenů na památku. Stejný přístup zvolili plzeňští skauti, kteří kameny z celého světa vystavují ve své klubovně. Mají vzorky z ledovců, z Olympu i jurského vápence, všechny popsané a přibité na stěně.

Kameny se ale nenarodily, aby byly uvězněné na stěně. Jednoho dne se musíme spojit a všechny uvězněné kameny zachránit! Jediné pak nám budou moci vypovědět své příběhy. Do té doby poslouchejme příběhy, které na padlých listech a stromech přináší toto číslo. Tábory, výpravy a letní kurzy. Vlčat, skautů, roverů i kmene dospělých. Výpravy malé i velké. Čtěte je a vyprávějte o nich. Ať ani stromy neumírají bezdůvodně.

TECKLIS

PLÁNOVNÍK

3. 12. 2017
ČT 18. 1. 2018
1. – 4. 2. 2018

MIKULÁŠSKÉ PUTOVÁNÍ
PONOVOROČNÍ SEŠLOST STŘEDISKOVÉ RADY
STŘEDISKOVÉ HORY — KŘÍŽLICE

MIKULÁŠSKÉ PUTOVÁNÍ

neděle 3. 12. 2017

Start 13.00–14.30 na zastávce BUS 125, 154, 175, 183
Řepčická (u Lidlu)

Cíl do 16:00 na piknikovém místě v Lesoparku

délka do 3 km

s jízdné s kočárkem

2 stanoviště s programem pro děti
na závěr Mikuláš s čerty, malá nadílka a opékání buřtů
(budou k dispozici za malý poplatek)pořádá Junák – český skaut, středisko J. Rady Praha, z. s. za spolupráce
KČT Praha–Karlovy–Střelka a za podpory grantu Magistrátu hl. m. Prahy
více info www.skauti-strasnice.cz

PŘÍŠTÍ LOKALI MÁ UZÁVĚRKU

19. LISTOPADU

✓ sobotu 23. září 2017 jsme se vypravili společně s našimi Lišáky 309 na výpravu do Veltrus. Sešli jsme se na Masarykově nádraží a odjeli patrovým vlakem do Nelahozevsí. Cestou ve vlaku probíhala pro velké i malé účastníky soutěž. 16 obrázků na téma - zaškrtni, co uvidíš z okna vlaku. Byla úspěšná, všichni viděli všechno.

Od nádraží šlapeme 2,5 km k zámku Veltrusy. Zde si prohlížíme zámek a na louce každá družinka dostala rozstříhaný obrázek zámku na slepení. Přišla pani kněžna, která úkol vyhodnotila a obodovala. Potom provázela naší výpravu po celou dobu pobytu v parku u zámku (mimořadně největšího zámeckého parku v Čechách). Prohlédli jsme si několik pavilonků, soch, přešli přes několik různých mostků a obdivovali mnoho krásných

staletých stromů. Plnilo se také několik úkolů podle přání paní kněžny. Poobědvali jsme také u skládacích stolů a lavic. To proto, aby při dešti a nepříznivém počasí nebyly moc opršelé a zničené. Také jsme si zahráli několik her (šátkovanou, hledání zvířátek). Vedoucí našli i něco hub – tak akorát na polévku.

Den krásně ubíhal, počasí přálo, svítilo sluníčko i bylo zataženo. Déšť avizovaný našimi meteorology naštěstí přišel až později večer. Nastal čas se z parku vrátit. Beňa to vzal s částí výpravy zkratkou, ale polní oraniště jí přerušilo, tak jsme se vrátili na cestu. Pak už jsme se sešli s druhou částí výpravy (těch starších, kteří si doběhli pro několik kešek) a vyhodnotili výpravu.

Nadešel čas přesunout se zpět na nádraží Nelahozeves. Zahráli jsme si několik menších her a pak už nás vlak odvázel zpátky do Prahy. Na nádraží čekali na malé Lišáky rodiče, tak jsme se rozešli s dobrým pocitem, že to byl hezký výlet.

ZPRÁVA O TÁBOŘE SEDLO 2017

TECKLIS / 309.

Jak jsem na tomto místě před rokem psal, tábor 309. oddíl se odehrál na louce v Sedle u rybníka. Jenom ten rybník se nějak schoval blíže ke hrázi a obecně ho bylo méně. Pokusy o koupání jsme vzdali poté, co jsme jej s Pandou a Číčou půlku od mola přebrodili a stále nám sahal jen po kolena. V místech, kde bahno bylo hlubší, sahal až po pás, ačkoli vody bylo stejně. A u hráze zase voda hraje podezřelými barvami. Těmi, které jsme zvyklí vídat spíše v učebnicích biologie. Nebo výstavách abstraktního umění. Tak pojďme se podívat raději do

tábora. Mám pocit, že v něm stojí více podsadových stanů než jindy. Skautky se vešly do jednoho týpí. Ne všechny, některé spaly v podsadovém stanu, stejně jako náš zatím jediný skaut. V dalších týpkách, strategicky umístěných na opačném konci louky žije vedení a úplně na konci stojí sněmovní týpí, za ním někdy i stany a vozy návštěv. A dole u stromů budou poslední den nocovat pod širákem novopečení skautů. Přejdou k nám ze smečky a je jich dobrý tučet. Rozhodně v prohlídce nemůže chybět jídelna s kuchyní, která je už mnoho let stejná. Jen místo polní kuchyně letos vaříme více na plynu, neboť okolní lesy jsme téměř úplně vybrali od palivového dříví. Podle nástěnek snadno poznáte, že jste se ocitli na kouzelnickém táboře. Nepřídali jsme se k dobrodružstvím Harryho, Rona a Hermiony, ale vyslyšeli jsme pozvání jiného bradavického kouzelníka – Newta Scamandera. To on nás pozval, abychom mu pomohli zachránit ohrožené druhy fantastických

zvířat, než z nich Dračí hlídka udělá druhy dočista vyhlazené. Někdy se stačilo tvorům zalíbit, jindy bylo zapotřebí umravnit nepřátelské kouzelníky několika dobře zvolenými kouzly. Ve výsledku se snad úplně všem zvířatům podařilo najít nový domov v Newtové rozměrném kufru a vděčná stvoření pak někdy i pomáhala v dalších úkolech. Nebylo to jednoduché, vždyť na kúrolezy platí něco jiného než na akromantuly a ani mě nenechte vyprávět o

ohnivých mužičcích, vílách nebo raraších! Vrcholem našeho snažení byl boj proti temným kouzelníkům a dokonce se nám podařilo překvapivě obrátit role, když Dračí hlídka díky nám nejen nedokázala zahubit sedelského vodního draka, ale naopak, drak posledního živého černokněžníka bohapustě sežral.

Ale nejen kouzly živ je člověk. Proto je dobře, že jsme se naučili a vyzkoušeli leccos nového. Vyrobili jsme si turbánky, vyzkoušeli přespat pod širákem a najít se bez mapy. Řada z nás složila i vlčácké či skautské sliby. Už teď jsem zvědav, co se naučíme na příštím táboře.

KRONIKA TÁBORA 305.

NEDĚLE

Tak první den utekl jako voda a nastal den druhý. Ráno nebylo moc zajímavé. Žádná rozcvička, jelikož se v neděli na rozcvičku nechodí, snídaně ucházející a nálada né moc veselá, protože všichni věděli, že tábor nebyl zdaleka postavený a že je čeká další den práce. Jejich úvahy byly naprosto správné. Okolo deváté dorazil do tábora Bobo a nebyl by to on, kdyby u sebe neměl motorovou pilu. Od toho se odvíjel celý program na dopoledne. Skauti chodili po lese, dávali pozor, aby na ně nespádl strom, a když nějaký na zemi našli (a že jich bylo hodně), tak se pustili do osekávání a následně ho i odnášeli do tábora. Když se podařilo dostat všechny kmeny do tábora, byl tak akorát čas na oběd. O poledním klidu se všichni snažili dodělat svá tee-pee, aby si mohli večer rozdělat oheň. Následoval začátek táborové hry. Naši lordové byli rozděleni do skupin Noční hlídky dle svých schopností a přetrhaly se tak vazby na rody, které vznikly v rámci celoroční hry. První skupina majordomů byla určena k tomu, aby pro ostatní uvařila kus žvance. Druhá skupina průzkumníků prohledávala les, zda v něm nezbyl žádný pokácený strom a třetí skupina stavitelů šla hoblovat nové tee-pee tyče. Možná si teď říkáte, že to není zahájení celotáborové hry, ale jen pokračování v práci, ale tak to vůbec není. Potom, co všechny skupiny dodělaly svoje úkoly, nastala večeře. Večerní program opět spočíval v tom, že jsme si doladováli bydlení. Konala se ještě jedna schůzka, kde byly vyhlášeny výsledky celoroční hry, ale potom už si šli všichni lehnout a za chvíli spali jak dřeva.

PRVNÍ PÁTEK

Ráno jsme se probudili tam, kde jsme včerejší večer ulehli, tj. na puťáku pod rozřezanými tee-pee plachtami, zformovanými do přístřešků. Udělali jsme snídani, ale aby to nebylo tak jednoduché, začalo pršet. Celí promočení jsme se svými věcmi a kousky plachty vydali na cestu. Hned jak jsme vyšli, připojil se k nám Šmoula, který se uzdravil. Šli jsme monotónně dál a nic zvláštního se neudálo. Prošli jsme Blaty, Hůrkami (tam jsme nabrali vodu) a byli jsme na cestě do Dobré Vody. Blížil se čas oběda a tak jsme si sedli k rybníku a spatřili obchodníka (Lovce), který nám prodal zásoby za peníze vydělané ve čtvrtek. K obědu byla gulášovka a protože trvala příprava dlouho, házeli jsme si s frisbeem. Potom Žvejek vylezl na stavidlo a chtěl, abychom mu nahráli, což se povedlo. Potom to udělal Vzpomínka a Žvejek ho netrefil. A proto musel pro frisbee do vody plné sinic. Třikrát. Když byla konečně polévka (a fazole) hotová, obědvali

VZPOMÍNKA

jme, a pak jsme šli dál. Když jsme konečně byli v táboře, odhodili jsme věci do kouta a odpočali si. Další průběh mého dne byla služba. Ohřátá čina a sýrová pomazánka byly dobrým zakončením dne – nástup a večerní program nevyjímaje.

DRUHÝ PÁTEK

Tak, a už se nám to chýlí ke konci. Teda, ve chvíli, kdy píší tento zápis, již tábor dávno skončil, ale musí to nějak vypadat, ne? No, nebude to moc lehké si vzpomenout. Určitě jsme ráno vstali, snad i rozcvička byla, no a pak samozřejmě snídaně. Zeď již byla úspěšně ubráněná a i poklad Nočního krále se našel (a mám takový pocit, že byl i spořádán), a tak přišel čas na úklid a hlavně na

přípravu ohně. Všichni jsme již byli unavení, a tak se příprava protáhla na celé dopoledne. Nechtěli jsme totiž mít menší pagodu než vlčata, to by bylo trapné. Těstoviny se sýrovou jsme potom spořádali celí zasmolení. A aby toho nebylo dost, Vzpomínka se Želvou s námi asi neměli vyřízené účty a tak toho udělali zatraceně málo. No a odpoledne už to bylo jen o uklízení. Dočišťovali jsme tyče, balili jsme sportovní náčiní a balili jsme kufry.

PRSK

Špageta se Vzpomínkou nás zase opustili o den dříve, a tak jsme jim na cestu přibalili alespoň jedem moc pěkný a objemný hrnec. No a večer se vše pomalu schylovalo k závěrečnému ohni. Nejdříve nás Kuba přivítal, poté nám ohnivci Veverka s Hláskou zapálili oheň a zapěli jsme Červená se. Pak už následovaly zábavné scénky, Řízkovo vysvětlování, Eále a moje skřehotání a mlácení do strun. Ten den se spalo moc pěkně, bohužel, naposledy v tee-pee. Jo, a přijel i Víčko!

SLAVÍK

...NĚKDE NA LUŽNICI

28. ČERVENCE - 1. SRPNA
TECKLIS / RS

Zakotvili jsme s lodmi pár kilometrů od řeky. Nikdo se nedivil, neboť nás nikdo nenašel. Smažili jsme palačinky na rozloučenou. Loučili jsme se s tábořem, se souší a všichni, hlavně však Vlnka, s Kuldou. Byly na slano.

Řeka nás ráno přijala s otevřenou náručí a klidným proudem, jenž je vlastní mladým řekám lákajícím vodáky na neznámé zákruty a listí ševlíci nad hladinou.

Ukrutná a nelítostná je Lužnice na horním toku, kde láme stromy do koryta a pak svou tvář skrývá pod houští vrb. Tam se nechává obletovat hejny krvežíznivého hmyzu a do lodi nechává nastěhovat armádu pavouků. Vodáky drásá větvemi do krve, vydlobává jejich oči a pak se jim vysmívá. Bouře nás konečně dohnala a vyplavila na břeh. Sedíme pod prastarým dubem, sdílíme jednu celtu a živíme oheň zažehlý žvlům navzdory. Blesky a chlad z nás přes pevné odhodlání a slovům vůle vysávají poslední zbytky sil. Dnes táboříme zde. Jeden stan usíná, seniorita vaří večeri. „Jsem řeka.“ Nořím se do jejích vln a nechám se prostupovat její vůlí a chladem. Vtéká mými póry a rozpouští co našla uvnitř. Vnímám její břehy, zákruty a jezy. Nechává ve mně své meandry a slepá ramena. Jsem řeka.

Je nový den. Už se nás nesnaží porazit. Ne že by opovrhla možností nám vybodnout oči, sedět z nás kůži, či svést nás na scestí. Dělá to s laškovným úmyslem ochočené šelmy, která svého člověka sežere, když ho neuzná hodného své věrnosti. Most, pod kterým svačíme, ji visí kolem krku jako obojek. K večeru nás řádně přežvýkané, ale v celku vyvrhne nad Suchdolem. My všichni jsme řeka a ač se snažíme, už ji nikdy nevymyjeme. Ani ve sprše v kempu, ani následující den cestou do Majdaleny. A vedro při přebalování z barelů ji v nás jen natrvalo zapeče jako keramiku hrnčířská pec.

Vlakem a autem opouštíme její břehy, ale řeka stále teče v nás

LABYRINT

22. - 24. ZÁŘÍ
TECKLIS / RS

DEN 1. Nevím, co se děje. Je nás ve vesnici šest a rozprchli jsme se každý jiným směrem. Nevíme, jak se uживíme, ani co nám hrozí. Venku je tma a máme ve skupině jen dvě baterky. Naučil jsem se dnes něco o sběru jídla v lese. Dost na to, abych věděl, že nás to neuživí. Zbytek dne jsem obětoval rychlokurzu léčení a pak hledal ostatní a snažil se zjistit více. Asi tady všichni zemřeme hladu.

DEN 2. Zkrátili jsme přiděly jídla na minimum, naštěstí se nám to zatím nevymstilo. Je zapotřebí se neustále starat o vodu, protože už den stará může být zkažená. Máme mlýnek na obilí a Kulda se z namleté mouky pokouší upéct placky. Než je připraví, musí nás uživit rybolovem Bob s Herm

ionou nebo čekáme, co donese náš lovec, Vlnka, z lesa. Panda se stará o oheň, jediný přirozený zdroj světla v tomhle světě.

DEN 3. Myslím, že vyučit vegetariána na lovce byl špatný nápad.

DEN 4. Máme první placky! Jsou vítaným zdrojem tepla. Požít jsem je ještě nezkoušel.

DEN 5. Za vesnicí je ohromná zeď, zpoza které se ozývají hrůzné zvuky. Ráno se otevře brána a večer se zavírá. Má bránit nám v cestě dovnitř, nebo tomu co je uvnitř v cestě do vesnice?

DEN 8. Jediná cesta ven vede přes bránu a cokoli co je za ní. Vesnice je nyní dostatečně zásobená plackami, aby mohla vyslat běžce zjistit co nejvíce o světě za zdí. Úkol je jasný: přinést co nejvíce informací a snad i pokladů a nenechat se tam zavřít. Mise je to nesnadná, proto snad vesnice vybrala mne a Boba. Doufám, že jako ty nejrychlejší, ale v hlavě mi hlodá podezření, že spíše jako ty nejpostradatelnější.

DEN 9. Už nikdy více do Labyrintu! Za bránou se otevírá spleť cest a museli jsme si pamatovat každý krok, abychom se před zavřením dostali ven. Jen díky za to, že chodby labyrintu chvíli před večerem začnou hřmět a běžci ví, že se mají rychle začít vracet. Zůstat tam je jasná smrt. Je však jen otázkou času, kdy zabloudíme tak hluboko, že se už nevrátíme.

DEN 10. Kdyby na mne Bob nemluvil, tak jsem nenašel cestu zpět. Bob naopak došel do srdce Labyrintu a přinesl z něj několik tabulek s čísly. Po bližším ohledání venku jsme zjistili, že slouží k označení dalších bludišť a že je budeme muset vrátit. Zítra se vydáme do bludiště pod čtyřkou.

DEN 13. Tentokrát to bylo naposledy, do Labyrintu už nikdy nepoběžím. Z čísla 4 jsme se začali vracet s prvním zahřměním, v srdci byli na druhé. Pak jsme ve spěchu ztratili odbočku, zoufale bloudili, dokud jsme neuslyšeli, jak se brána do vesnice zavřela a věděli jsme, že nás Labyrint dostal. Chvíli jsme slyšeli jen sebe a pak už nic. Druhý den nás neschopné pohybu vyvlekla oba ven Hermiona. Vlnka nás přivedla zpět k životu. Všichni o tom vtipkujeme a s Bobem všem tvrdíme, že si nic z noci nepamätujeme. Jestli mají někdy klidně usnout, nesmí ostatní nikdy zjistit, co se děje v noci za zavřenou bránou!

DEN 14. Okopávání brambor.

DEN 15. Okopávání brambor.

DEN 16. Okopávání brambor je velice uklidňující.

DEN 17. Kulich experimentuje s novou příchutí placek. S Bobem jsme raději dali z paměti plánek bludiště pod čtyřkou a jak ho co nejrychleji celé prohledat.

DEN 18. Dobré zprávy, špatné zprávy. Dobrá je, že ze čtyřky jsme vynesli kus jakéhosi klíče. Špatná zpráva je, že se Labyrint rozpadá a za nějakých dvacet dní už se dveře nezavřou, hrůzy z bludiště se tak dostanou ven a to bude konec nás všech. Nevím, kam na téhle stupnici zařadit pepřové placky.

DEN 26. Máme pátý kus klíče a také ještě něco lepšího: náčrtek klíče. Ještě ho sestavit a najít klíčovou díрку. Do labyrintu už nás chodí více. Kulich po selhání experimentu s mátovými plackami zanevřel na vaření, několik dní se snažil ulovit za vesnicí nosorožce a poté, co jej skolil skrz oko a nakrmil tak celou vesnici, začal se s námi vydávat do Labu. Předtím s námi byla i Hermiona a jednou i Panda. Dny vesnice se ale krátí.

DEN 29. Našel jsem dveře na druhém konci Labyrintu! Klíč je sestavený, zítra se tam všichni vydáme a společně unikneme. Hlavně už žádné další placky! Pepřové, mátové ani celozrnné. Konec je lovu i nošení vody. Oheň necháváme vyhasnout. Cesta ven je kupodivu jednoduchá. Pokud půjde někdo za námi: za čtyřkou doprava, na křižovatce rovně a pak zase doprava!

DEN 30. Čtyřka se v noci navždy zavřela! Místo toho se otevřela poprvé sedmička, naprosto neprozkoumané bludiště. Museli jsme se vrátit. Bob už úplně ztratil naději. Na nohy ho zárazem dostalo jen spousta jídla, kterou jsme mu nechali. Jestli se zítra vrátíme z Labyrintu, tak nás zabije hlad a demoralizace. Pokud nenalezneme cestu, tak ať naše těla raději zetlí v hloubce bludiště číslo sedm. Čekáme netrpělivě na úsvit. Mlčky na sebe hledíme a venku zase prší. Slyším, jak se brána začíná otevírat. Byli jsme tady a bylo nás šest. Vzhůru do Labyrintu.

Za skvělou hru a nezapomenutelné zážitky patří vděk Šmudlovi a Achilovi. Správcem Labyrintu byl Rob od Alzy a na místě pomáhali i Hanka s Bohoušem, které taky asi neznáte. Díky!

SLUNEČNÍ ZÁTOKA

17. ČERVNA
STANDA / OS

Tradiční setkání SPJF (Společnost přátel J. Foglara) se letos konalo u příležitosti 110. výročí narození Jaroslava Foglara (1907 – 2017) v sobotu 17. června 2017 na známé Sluneční zátocce u Ledče nad Sázavou. Zúčastnila se ho i naše jedenáctičlenná výprava (Berdybus a osobní auto) složená z OS klubu 35. střediska, členů Střelky a doplněná o výtvarníka VI. Pechara – Pluta. Pamětní razítko vytvořil opět náš Logan.

Na místě setkání jsme si prohlédli věci nabízené sběrateli J. Foglara, dali si též razítka, zaregistrovali se, a vyslechli

zahájení akce (bylo zaregistrováno 190 účastníků). Pak jsme čekali na příjezd Zelené Příšery, opět v režii našeho Sysla, která tentokrát přijela na člunu po řece Sázavě za zeleného dýmu a vypadala opravdu příšerně. Po přistání a vylodění se s ní mnoho lidí fotografovalo a měla velký úspěch (i když několik jedinců pravilo, že ta, co byla loni, se líbila víc). Přinesla účastníkům setkání také svoje bankovky. Po pokecání s přáteli a zařazení věcí jsme Berdybusem dojeli do Ledče nad Sázavou na oběd do restaurace Alenka a do města.

Potom jsme jeli do Sechova, v Hamrech přešli přes řeku a vystoupali na blízký Chřenovický hrad – zříceninu s mohutnou věží (síla jejich

stěn 2,5 m) a zbytky stěn. Také zde bylo k velké Loganově radosti nalezeno na několika čtverečních metrech velké množství pravých hřibů a masáků. Zaujala nás také houpavá lanová lávka, přes kterou jsme přecházeli Sázavu.

Další cesta vedla do Zruče nad Sázavou, kde vystoupáváme k rozhledně Baba.

Pokochali jsme se nejdříve pohledem z vyhlídkového altánu, pozdravili se s brýlatou babou (ze dřeva v životní velikosti) hlídající vstup do altánu a za dosti silného větru vystoupali na třípatrovou rozhlednu. Pak již zamířili do Prahy na Skalku, kam jsme dorazili po sedmé hodině večerní (už jsme se nestačili zastavit ani na kávu někde při cestě).

SOBOTA VE SLUNEČNÍ ZÁTOCCE

17. ČERVNA
LOGAN / OS

Po ránu jsme se v 9 hodin srazili v parčíku na Skalce a bylo nás 8 + psice Connie. Akéla, Berdy, Standa Razítko, Sysel, Logan, Pluto, Věra Úžovka a Sluníčko. Když jsme přijeli do základny ve Sluneční zátocce, bylo to u vjezdu jak sraz automotoklubu. A po pravé straně scházely desítky vzrostlých smrků. V lese za památníkem, ještě ke kácení nedošlo a tak se tam rozložili různí prodávatelé, spisovatelé, kreslíři - včetně Milana Tesleviče. Po louce se trousily skupinky ve skautských krojích, někdy s vlajkou přes rameno, někdy s fotoaparáty. Pozdravili jsme se s přáteli Jaroslava Foglara, kterému připadlo na letošek 110. výročí narození a celkově se podařilo na sraz přijít okolo 200 stovkám příznivců Jestřába. Dokonce se dostavil i letitý Čerenáček a Jindra Hojer poslal omluvenku, že zdraví mu nechce dovolit se setkání zúčastnit. Potkali jsme tu třeba Foxe z Votic (dříve 37. středisko Stezka, Praha 10). Také Windyho s jeho potulným občůdkem suvenýrů pro sběratele, Bobra z Tábora - přednostu Klubu sběratelů, Roye – ježkaře z Vehlovic u Mělníka, Billa ze Světlé n. Sázavou a samozřejmě nestora setkání - Sonnyho z Ledče. Dále Bobra z Brna a Bonzu s Piďalou od nás. U pomníku se sešli opět zpěváci a kytaristé, aby potěšili Jestřába jeho oblíbenými písničkami. S tlustým cančákem v ruce sbíral podpisy Ďáblík z Ostravy. Kempoval zde s Oldboysema Foglarovcema již od včerejška. Zrovna tak i naši přátelé – Skauti S.S.V. za Kbel, kteří přivezli nabídnout své odznakové emise.

Zatímco se řečnilo a fotilo, potají se u Vilémovické lávky přes řeku děly věci! Do svého přírodního převleku se přestrojila Zelená příšera a pomocník jí nafukoval malý raftík. Ze zeleného mlžného závoje se pak Zelená příšera vylodila na Sluneční zátocce a strhla rázem na sebe veškerou pozornost účastníků. Nastala epidemie focení a rozdávání malých zelených navštívenek zvaných Pickle. Naše skupina se pak přesunula do Ledče, kde v tradiční občerstvovně Alenka jsme si dali oběd a probraly se různé zážitky, kterými nás zahrnula Sluneční zátoka. Odtud jsme se vydali směr zřícenina hradu Chřenovice, která nás nalákala svou polohou i tajemností. Zážitkem byla už houpavá lanová lávka přes řeku. Hrad jsme dobyli po silovém výstupu do strmého vrchu, na jehož vrcholu se kdysi strážní hrad rozkládal. Zbylo jen pár pobořených zdí, ale také celá dvacetimetrová věž se silou stěny 2,5 metru! Takový hutný kamenný komín do nebe. Vchod do věže byl vylámán v pozdější době a bez pomoci druhých se tam stejně dalo obtížně vylézt. Po prohlídce zříceniny jsme se vydali zpět dolů. Zastavily nás klobouky neznámých hub rostoucích v hradním příkopu. No a byly to dubové hříby, z nichž největší vážil 70 dkg! Tak se domů jelo s prvním a bohatým úlovkem z míst, kde by houby žádný houbař nehledal.

A poslední naší sobotní zastávkou byla rozhledna Babka u Zruče nad Sázavou. Z její vyhlídky jsme shlédli velkou část Posázaví. Vstup volný. Po tomto výstupu jsme nasadili již kurz na Prahu a cestou jsme si v hlavách třídili dnešní zážitky.

VÝPRAVA DOKSY

19. SRPNA
LOGAN / OS

Na tuto výpravu se nás vešlo do Berdybusu 9 + Connie. Vyjeli jsme směr Mšeno a zastavili jsme se na skok v Lobči, kde mívalo kdysi naše středisko chalupu. Tam jsme shlédli zámek barona Šimonka, ovšem jen zvenčí, neboť se na nádvoří chystala svatba. Pokračovali jsme dál k rozhledně Vrátnská hora. 508 m/n.m. Úspěšně jsme ji zdolali i s Connií (125 schodů), vyhlídka je ve výši 25 m. Connie dostala za svůj výkon dole před věží nanuka. A Logan s Vackem vypátrali pod starým stromem u rozhledny nenáročnou kešku.

Dál jsme měli jet k jeskyni zvané Cikánský kámen, ale to se nám jaksi podařilo minout a tak náhradou byl hrad Houska, bájné to sídlo loupežníků Petrovských. Na nádvoří byl jakýsi středověký jarmark, kejklíři, kováři, pekaři, ale dali jsme jen malé občerstvení a Standa si šel do místního Pekla pro razítko. Dál jsme jeli už směr Doksy. Netrvalo dlouho a dojeli jsme do obce Okna, kde byla nabídka na oběd v místní restovně a kde byli vítáni i psi.

Toho jsme náležitě využili a po obědě už nás směřovala Vevera na jejich zahradu, kde nás očekávala spolu s Kendy. Hned bylo vítání, zdravení a předávání dárků. Dostavil se také Žuvár s Jarmilou, kteří přijeli vlastním kupé a s bicykly, na kterých udělali kolem jezera asi 10km okruh, aby se jim nezkřátily žíly. Kendy nám přednesla program, který se bude odbývat v útulné chatě i na terase a v zahradě. My jsme na programu měli předání pamětních listů ke 100 letům založení střediska sestrám Kendy a Veverě a pak se poněmáhlu soutěžilo v různých disciplínách a kvízech, které připravila Vevera s ohledem na poznávání přírody a jejích výtvorů. Na terase byl poté zažehnut gril a za zvuku Dua Dééé Dur (Logan a Vacek) se zaspívaly naše staré písničky. Vevera při tom předala diplomky za umístění v soutěžích. Opékaly se buřtíky a také se fotografovalo pro kroniku. Kendy bylo předáno CD se záznamem 14. Mackova memoriálu, natočené br. Dervšem, jako unikátní dokument. Po posezení v zahradě s Kendy jsme ještě zavítali na okraj Doks, k Břehyňskému rybníku -Národní přírodní rezervaci, kde v kiosku u parkoviště prodávají asi desatero druhů zmrzlin. Po prohlídce okolí a břehů rybníku jsme se rozloučili Gilwellským kruhem a zpěvem večerky - bylo 19 hodin a naše výprava vyjela k návratu do Prahy.

SVATOVÁCLAVSKÝ POCHOD

28. ZÁŘÍ
STANDA / STŘELKA

Již 22. ročník Svatováclavského pochodu k uctění české státnosti proběhl na státní svátek, ve čtvrtek 28. září 2017. Více jak patnáct let ho pořádá společně s Programovou radou KČT oblast Praha náš oddíl - Praha Karlov - Střelka.

Letošní ročník byl úspěšný. Zúčastnilo se ho 163 lidí, 2 kočárky, 8 cyklistů a 4 pejsci. Na dlouhou trasu vyrazilo 66 lidí, na krátkou 87 a zajišťovalo 8 pořadatelů. Počasí nám přálo. Svítilo sluníčko a občas ho zastínily mraky a zafoukal vítr. Pochodníci byli spokojeni. Trasa vedla tradičně od kostela sv. Václava na Proseku (25 km) přes Letňany, Čakovice, Ctěnice do Víně. Zde u Víněského hřbitova kontrola a start (13 km), přes Jenštejn, Cvrčovice, Popovice a Brandýs nad Labem do cíle ve Staré Boleslavi. Ve Víně u kontroly a startu, byla připravena Střelkou krátká testová soutěž o bonbony a malé ceny. Deset

listů s obrázky zvířátek, hub, kytiček či ptáků, doplněné o dvě mapové značky zaujalo i místní, kteří se také zúčastnili. U cíle proběhlo losování o ceny Českého olympijského výboru a KČT - v rámci týdne sportu pro všechny.

Ve Staré Boleslavi byl cíl přímo u brány. Ve městě pak probíhala Národní Svatováclavská pouť a v Bazilice sv. Václava byla vystavena lebka svatého Václava se svatováclavskou korunou. Bylo se prostě na co dívat i debužirovat.

SLOVO ČÍSLA: EFEMÉRNÍ

- pomíjivý, prchavý

„Prostě noviny jsou mezi všemi zvlášť familiérní prostředí, pravda, trochu cynické a hodně splašené, mnohdy povrchní a věčně efemérní; ale myslím, že kdybych se znovu narodil, dal bych se asi znovu svést k tomu, abych jim tak nebo onak sloužil.“ - Karel Čapek: Jak se co dělá

PÁR SLOV O VLK GEMINI

ŠPAGETKA

Možná začnu tím, že vám vysvětlím princip vzdělávání, který je právě pro tento kurz typický, kterým je jedinečný, a proč zrovna název „Gemini“.

Kurz Gemini si velmi silně zakládá na vzájemném se učení instruktorů, budoucích instruktorů a vůdců od sebe. Gemini je totiž spojením instruktorské a vůdcovské školy fungujícím tak, že budoucí instruktoři, jež se zde nazývají „Polluxové“, poslouchají jednak přednášky o tom, která dělat dobrého instruktora na kurzech, druhak pak ale rovnou na tomto kurzu přednáší pro budoucí vůdce, kterým se na kurzu říká „Castoři“. Polluxové jsou tak rovnou prakticky zkoušeni a mohou dostávat zpětnou vazbu jak od svých přednášejících, tak od nás - budoucích vůdců a posluchačů. Zároveň je toto i dobré pro celou lesní školu jako takovou, neboť je každý rok jiná právě v závislosti na složení Polluxů a neupadá tak po této stránce do stereotypu a zároveň, kdo má to štěstí, že vyslechne v 14 dnech léta tolik přednášek, které si přednášející mohli připravovat celé týdny a snaží se v nich (tím, že je to třeba jejich první takovéto přednášení) vydat ze sebe to nejlepší – není to zkrátka přednáška, kterou by někde opakovali už po patnácté.

Nyní ale, abych objasnil název Gemini. Castor a Pollux jsou z řecké mytologie a byli to dva bratři, Dioví synové. Oni dva jsou symbolem pravého bratrství a právě díky tomu jsou po nich pojmenovány dvě hlavní hvězdy souhvězdí blíženců (latinsky souhvězdí Gemini).

Teď k mé vlastní účasti na Gemini.

Musím přiznat, že Gemini je časově prakticky nejvíce dotovaná lesní škola, jaká u nás je. Dohromady je nutná účast na 24 dnech v průběhu roku. Když jsem si vybíral, na jaký kurz v létě pojedu, bylo i toto jedno z důležitých kritérií. Na druhou stranu jsem si řekl. Kdy jindy se pustit do takto dlouhého a náročného kurzu než právě v létě, kdy mám své nejdelsí prázdniny mezi gymplem a vysokou. Navíc výhodou takto dlouhého kurzu není jen větší objem nabytých vědomostí, ale hlavně také více času na seznámení se mezi účastníky a vytvoření přátelství, která mají rozhodně větší šanci vydržet, než u pouze víkendových kurzů.

O Gemini se obecně mezi skauty povídá, že zde není příliš mnoho zážitkového programu okolo. To je na jednu stranu pravda, na druhou ale obzvláště v průběhu léta je na Gemini tolik zajímavých lidí z řad zasloužilých a velmi aktivních skautů, že člověk má i beztak pocit, že i kdyby nedělal nic jiného, než s nimi diskutoval a poslouchal jejich přednášky, nestihl by ani čtvrtinu toho, co by chtěl. Navíc to, že na Gemini chybí zážitkový program, také není tak docela pravda. Každý rok totiž začínají budoucí vůdci svůj letní běh tím, že pro ně instruktoři najdou nějakou vyloučenou, zpravidla romskou, komunitu, kde působí nezisková organizace, a dají jim za úkol pro místní děti připravit ve spolupráci s onou neziskovkou tři dny programu. A věřte, že takto silný zážitek, jako z nahlédnutí do života romských rodin a jejich dětí, moc často nezažijete. A musím na rovinu říci, že to jsou velmi náročné tři dny. O to větší odměnou vám pak je, když se nějaký program vydaří. A co je výhodou, že děti z takovýchto poměrů jsou obvykle vděčné a nadšené takřka z čehokoliv, co pro ně připravíte, jen je udržet v klidu a je vyhráno :-). A rozhodně celá zkušenost z tohoto prostředí vám může pomoci pochopit celý problém s romskými komunitami a změnit váš názor na tyto lidi.

No a stran ostatního zážitkového programu musím říci akorát to, že žádný lanový park nedokáže nabídnout zážitek, jaký pro budoucí vůdce připravuje Gemini každoročně při příjezdu na Orlovy, kde se koná zbytek letního běhu.

Další věc, kterou je nutno ještě ke Gemini dodat, je, že celý letní běh se účastníci díky přednáškám, diskuzím a atmosféře celého toho prostředí pohybují tak trochu ve světě ideálů a vznosných myšlenek. Je proto důležité vždy myslet i na to, že v oddíle vedete reálné děti s jejich náladami a spolupracujete při tom s reálnými vůdci, jejichž osobnosti je třeba též brát v potaz. Tudiž co tím chci říci – Gemini vám nabídne úžasný vhled do mnoha problematik a donutí vás o všem hluboce přemýšlet. Na vás je, abyste si z toho vzali právě toto a dokázali pak nabyté zkušenosti použít

i v praxi ve svých skutečných oddílech, které nefungují nikdy tak ideálně, jak se na Gemini mohlo zdát. Spojení „ideální oddíl“ je totiž tak trochu oxymorón. A myslím, že právě proto každého tak baví být v tom svém oddíle, protože je tam se svými unikátními radostmi i problémy.

Tak se mi zdá, že tímto stylem bych mohl o Gemini a konec konců i o samotných Orlovech, kde pořádá A. B. Svojsík své první tábory, psát do nekonečna.

Proto už jen závěrem – Gemini možná není atraktivní kurz pro každého, ale svůj vlastní kurz, který vám bude vyhovovat, si dnes v široké nabídce dokáže najít snad každý. Počínaje u rádců družinek, přes rovery, až po dlouholeté vůdce oddílů. A moje doporučení? Určitě vyrazte, stojí to za to!

zápisy

ZÁVĚREČNÁ VÝPRAVA: KRALUPY NAD VLTAVOU

16. - 18. ČERVNA
MÍVAL / LIŠÁCI

Sraz byl u pokladen. My jsme přišli jako druzí. Pak jsme šli do vlaku a jeli jsme asi tak hodinu. Já jsem si za tu dobu hlavně povídal. Když jsme přijeli, tak jsme se ubytovali. Šli jsme na hřiště, pak jsme se navečeřeli a šli pomalu ležet. Když jsme se ráno probudili, tak jsme šli o patro níž do herny, abychom nebudili ostatní a tam jsme si mohli povídat. Následovala snídaně. Po snídani jsme si sbalili batůžky a vyrazili na výlet. Na výletě jsme sbírali papírky vybavení na stavbu železnice. První hru vyhrála naše skupinka. Asi až po hodině cesty jsme si odpočinuli a sedli si u jídla. Po jídle jsme si zase zahráli další dvě hry a z toho jedna byla na louce. Následovala cesta zpátky. V základně jsme měli za úkol vytvořit křížovky. Čas na výrobu jsme měli do večere. Pak byla večere. Jako večerní program bylo vzájemné hádání našich křížovek, po kterých šli benjamínci spát. Starší mohli jít spát nebo ještě hrát hru. Pak i velcí šli do spacáků. Ráno jsem se probudil a chvíli potom jsme se začali oblékat. Pak jsme dostali snídani. Potom jsme si dobalili a šli na hřiště. Tam jsem s Hrabošem stavěl přehradu ze šišek pro skřítky. Ještě jsme si povídali, co se nám na výpravě líbilo a nelíbilo. Následovala cesta vlakem domů.

KDO NEZAŽIL, NEPOCHOPÍ

MUDRC

Myslím, že motto z názvu článku platí na spoustu skautských akcí. Každá akce je jedinečná svou náladou, složením lidí, místem, počasím a vůbec. To platí i o akcích oddílových, vždyť třeba jednotlivá léta a tábory si člověk pamatuje třeba jako vosí (to bylo to letošní), triatlonové (léto, kdy skauti a roveři 309 absolvovali takový skorotriatlon), mokré (kdy voda z rybníka sahala do půlky louky), nebo si člověk vybaví silné momenty z programu jako vyvolávání duchů na pláži, první aktivaci hvězdné brány nebo dřevárnový boj o zříceninu kostelíka. O to víc to platí o akcích jednorázových, jako jsou různé kurzy, velké LARPy a podobně,

prostě akce, kam člověk jede „jednou za život“. A právě na takové akci jsem byl v létě. Šlo o první ročník Lesní školy Protos. Název je trochu tajemný, prozradím jen, že pochází z řečtiny, a důvod, proč ho tato lesní škola nese, se dá dohledat na jejím webu. To hlavní je, že je to lesní škola duchovní, zaměřená na myšlenkové základy skautingu a osobní rozvoj v této oblasti. Teda, ne že by mě kolečka trakařů kolem baráčku na Červeném hrádku, orientační závod nebo ranní koupání se vstáváním v 5.35 fyzicky nezničily. Nicméně, stěžejní část programu byla v besedách, scénkách, divadlech, historických hrách, ale také v čase věnovaném samotě nebo naopak prostoru vzájemného sdílení či společného zpívání a krafaní, někdy i do velmi pozdních či spíše brzkých hodin.

Tohle všechno je ale svým způsobem jen ten pomyslný pokrm, který člověk 10 celých dní dostával a trochu i sám vařil. Hlavní však bylo, s kým ten pokrm jedl, a v tom podle mě tkví hlavní význam motto: „Kdo nezažil, nepochopí.“ Na akcích, jako je tahle, se sejde unikátní a neopakovatelné společenství lidí, lidí velmi zajímavých (ostatně, každý člověk je velmi zajímavý), ale hlavně lidí naladěných na podobnou vlnu, která dokáže vzít všechny jejich podobnosti, rozdíly, silné i slabé stránky a spojit je do jednoho velkého koncertu.

Takže, pokud by někomu ze skautů chyběl takový koncert, vězte, že stačí najít kurz nebo jakoukoli jinou akci, která vám něčím sedí, přihlásit se a jet!

anketa

JAK NEJRADĚJI TRÁVÍŠ VOLNÝ ČAS?

MELOUN: Rád se podívám na film, něco si zahraju, ať na počítači nebo deskovku. Když mám prostředky a čas, tak se snažím cestovat.

BART: Tenisem

OPKA: S přáteli. Jedno kde.

VICKY: Volný čas nejraději trávím s kamarády v hospodě nebo v kavárně, koukáním na Netflix nebo hraním na PS4, ale už dlouho jsem nedostala žádnou novou hru, takže s tím čekám na Vánoce :D

BOBO: S rodinou doma, případně v busíkovi nebo broukovi.

ŠMUDLA: Na horách.

PTÁME SE: **KULDY****1. Kdybys mohl mít libovolnou superschopnost, co by sis vybral?**

Nic vážného asi :) něco ve stylu znovunaplňení šálku kafem nebo superpamatovák (nebo aspoň trochu pamatovák, když už né super.

2. Kdybys mohl být jakýmkoli zvířetem, jakým bys byl?

Zvířetem? To ne-e, to bych radši byl stromem. Už jsem vám říkal, jak jsou borovice super stromy?

3. Která písnička tě vždycky potěší?

První mi vytanula na mysl Antidepressivní rybička od Fixy nebo asi jakákoli od Znouze.

4. Kdyby ses vůbec nemusel starat o peníze, co bys v životě dělal?

Myslím a doufám, že podmínka v otázce není tak zásadní, jelikož s jasnou a smysluplnou vizí mé budoucnosti, je to jen jedna z překážek, které se dají překonat (když je jeden šikovnej, že jo). Ale jaká ta vize má být, aby byla jednak dosažitelná, jednak měla smysl a zároveň měla nějaký dopad, mi není teď moc jasné. Vlastně to už nějakou dobu řeším, ale moc jsem toho zatím nevyřešil.

5. Kam by ses podíval, kdybys nemusel řešit peníze, přepravu ani

čas?

No, já jsem si asi už většinu svých cestovatelských snů splnil, ale jedno místo mne ještě láká a to malý klášter na severu Španělska na takovém prťavém ostrůvku a vede k němu jen taková uzoučká, křivolaká cestička. Snad to není příliš sentimentální. N a pak samosebou na Mars - to chce přeci každý fanda SpaceX .

6. Jaká je tvoje oblíbená vzpomínka se skautem?

Asi nejraději vzpomínám na Fons, může se to zdát nefér vůči oddílu, ve kterém jsem vyrostl, ale já to asi tak neberu. Oddílu vděčím za spoustu menších zážitků a zkušeností, které mne jistým způsobem tvarovaly a dávaly mi možnost smysluplně trávit čas. Kdežto Fons mi ukázal úplně jiný způsob, jak se na svět dívat a jak ho prožívat a to způsobem jež se vyrovná vražení dýky do zad stereotypů a neuvědomělých předsudků. A to nemyslím dokola omílané homosexuální sňatky a rasovou nesnášlivost, ale spíš méně společensky závažné, daleko běžnější a pro mne o mnoho osobnější.

7. Jaký máš nejsilnější zážitek z výpravy nebo tábora?

To si asi nechám pro sebe :) a nebudu vás opíjet rohlíkem v podobě jiného zážitku.

8. U čeho si nejlépe odpočineš?

No né, že bych u toho odpočíval nějak často, ale dokážu strávit hodiny a hodiny s takovýma těma neodmyslovýma magnetickýma kuličkama. Občas je to takový boj s velikostí vlastních prstů.

9. Čemu na světě bys chtěl porozumět?

Jak to ti pavouci dělají, že ze sebe dostanou takových metrů pavučin. A ještě je umí rozumně zorganizovat! Sám neumím složit klubko špagátů, abych ho pak nemusel hodinu rozmotávat.

10. Kdybys mohl dostat pravdivou odpověď na jednu otázku, na co by ses zeptal?

V čem se mýlím?

11. Co bys zkusil, kdyby ses nebál?

Odjet pracovat do jiné země. Klidně bez žádné velké přípravy a ubytování a práci hledat až na místě.

12. Co Ti v poslední době udělalo radost?

Jelikož je v otázce "Co", tak asi nové "reproboxíky" nejsou závratně velké svým rozměrem, ale muziku tvoří krásnou, až fyzicky uchopitelnou a konečně slyším i věci, které jsem dřív neslyšel!

13. Jaký Večerníček máš nejradši na světě?

Maxipes Fík byl super!

JAK NEJRADEJI TRÁVÍŠ VOLNÝ ČAS? POKRAČOVÁNÍ

TECKLIS: Sám, zabraný do nějakého tvoření.

LOVEC: S přáteli.

KUBA: Nejvic si odpočinu, když nemusím nic rozhodovat. Takže třeba monotónní manuální prací, nebo výletem do přírody, který naplánoval někdo jiný...

NAPO: Skautováním přece, ne :) Jinak taky čtením knih, to se o mně ví.

ŽABKA: Čtením, zpíváním, hraním her a spaním. Podezřele hodně času trávím úklidem.

ACHIL: Mimo Prahu s přáteli.

VEVERKA: Kreslením, nebo venku s kamarády.

Číča: S přáteli... A když sám, tak moc rád cvičím :)

BEN: S kamarády, nebo na počítači.

ŠPAGETKA: Záleží na momentálním rozpoložení, nejraději mám ale čas s přáteli. Popřípadě tvůrčí (i fyzickou) práci a sportování.

TECKLIS: ...nebo se Šmudlou na horách.

JEŽEK: Dost času trávím ve zkušebně a když to vyjde tak, jak má, pak i na pódíích.

DOROTKA: Čtením knížek, posloucháním hudby nebo chozením po venku s kamarády.

BOB: Ve společnosti kamarádů a je mi celkem jedno co se děje

BEŇA: Nějaká deskovka, knížka, film.

My November Guest

Robert Frost

My Sorrow, when she's here with me,
Thinks these dark days of autumn rain
Are beautiful as days can be;
She loves the bare, the withered tree;
She walked the sodden pasture lane.

Her pleasure will not let me stay.
She talks and I am fain to list:
She's glad the birds are gone away,
She's glad her simple worsted gray
Is silver now with clinging mist.

The desolate, deserted trees,
The faded earth, the heavy sky,
The beauties she so truly sees,
She thinks I have no eye for these,
And vexes me for reason why.

Not yesterday I learned to know
The love of bare November days
Before the coming of the snow,
But it were vain to tell her so,
And they are better for her praise.

Podzimní host

Robert Frost

Má tesknota, když k ní přisednu,
tvrdí, že deštivé podzimní dny
jsou nejkrásnější ze všech dnů.
Miluje mokrou pastvinu,
nahý strom listí zbavený.

Všechno ji těší čím dál víc,
mluví a já poslouchám.
Je šťastná, že už jsou ptáci pryč,
že její šedivý soukenný šat
má v mlze zář stříbrných svíc.

Ty siré stromy, mráčná baň,
zplanělé země kolotoč.
Co krásy vidí tu i tam
a žehrá, že ji nevnímám,
a trápí mě, ať řeknu, proč.

Neví, jak dávno jsem si zvyk
čekat na holý listopad,
na dny, než spadne první sněh.
Proč ale prozrazoval bych,
co říká líp, co slyším rád.

Lokali - zpravodaj 35. střediska J. Rady Praha
4. číslo 2017, ročník XXXII.

Bankovní spojení: 1932135399/0800

Datum uzávěrky příštího čísla: 19. 11. 2017

Příjem článků, kontaktní e-mail: lokali@seznam.cz

Internetová podoba: lokali.xf.cz

Facebook: facebook.com/casopis.lokali

Redakce: Tecklis - Marek Soukup, Žabka - Kateřina Vančurová,

Líba - Libuše Vodičková, Ruda - Rudolf Dobiáš

Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení rukopisů.

www.skauti-strasnice.cz